

[Foged.]

finansminister mener er ubetinget nødvendige. Vi har tidligere givet udtryk for, at vi ikke anser denne dækning for at være nødvendig, al den stund indtægterne er steget.

Oplysninger, vi har fået udefra — finansministeren har fremskaffet dem — viser, at der er sket en indkomststigning på 7-8 pct., ja nogle steder mere. Det er mit indtryk, at stigningen i enkelte kommuner har været på både 10 og 15 pct. Hvis dette er tilfældet, vil den direkte skat, som kommer ind, blive større, end ministeren sådan set har beregnet, og i så fald vil overskuddet også blive større. De stigende indkomster vil for øvrigt også bevirke, at der vel bliver et større forbrug i al almindelighed, også på de områder, som er stærkt beskattet. På denne måde vil regeringen få flere penge ind. Vi tror, at det overskud, regeringen budgetterer, ikke er så stort, som det i virkeligheden vil blive. Vi finder, at regeringen udskriver flere millioner, end det strengt taget er nødvendigt, og vi så hellere, at de samme millioner blev ude hos borgerne, så at de derude hos borgerne kunne bruges til investeringer.

I denne forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom på, at vi tidligere har foreslået, at vi skulle have investeringsfonds, der helt anderledes omfattede alle borgere, fremfor at vi nu kun har investeringsfonds på de områder, hvor der er afskrivningsmuligheder. Hvis man fik investeringsfonds for alle borgere, ville det frygtede øgede forbrug, som den højtærede finansminister taler om, og som han ønsker at inddrage, ikke blive et frygtet øget forbrug, så ville pengene i stedet for blive sat ind på investeringskonti, noget af det, vi mangler allermest her i landet. Det kunne være til egen bolig — noget vi mangler — det kunne være til unges uddannelse og til mange andre områder, hvor folk uden for de liberale erhverv såsom lønmodtagere, funktionærer og tjenestemænd, og hvad ved jeg, kunne komme ind i billedet. På denne måde kunne penge inddrages ved privat opsparing i stedet for, som den højtærede minister nu tilsigter, en øget udskrivning og øget statsopsparing.

Vi finder, at den måde, hvorpå den højt-

ærede finansminister krampagtigt holder fast ved sin udskrivningslov uden at give mulighed for nogen som helst skattereform, er forkert. Vi havde håbet på, at vi allerede nu kunne være kommet i gang med et skattereformforslag; men da regeringen ikke har ønsket sådanne forhandlinger og ikke har ændret en tøddel på sin tidligere udskrivningslov, så skal jeg her meddele, at venstre ikke kan give sin stemme til den fremsatte udskrivningslov, men vil undlade at stemme.

Poul Møller: Ligesom venstre kan det konservative folkeparti ikke medvirke til vedtagelsen af udskrivningslovforslaget.

Jo tungere skattebyrden bliver — jeg skal ikke sige noget om, hvor grænsen for skattebyrden er, hvis der skal siges noget om det, vil jeg lade andre tale på mine vegne og ikke selv udtale mig om det, for de grænser, man har sat, er gang på gang blevet overskredet — des vigtigere er det at få den fordelt rigtigt, des vigtigere er det, at man virkelig overvejer, i hvilket forhold den skal bæres af de enkelte befolkningsgrupper, og i hvilket forhold den skal bæres af de forskellige skattemuligheder, der findes, om det skal være skat på arbejde, på indkomst og på opsparing, eller om det skal være skat på forbrug, der skal foretrækkes. Det er givet, at det må folketinget være mere og mere opmærksom på og ikke efter inertiens lov drive videre i et forældet skattesystem, fordi det nu engang er det nemmeste at bevare skattelovene, som de er, og ikke gå i gang med at ændre dem. Jeg tror ikke, at nogen, heller ikke den højtærede finansminister, vil bestride, at skattebyrden er vokset meget væsentligt, også i de år, hvor han har haft ansvaret for statens finanser. I de år, der er gået siden sidste folketingsvalg, siden finansåret 1960-61, er statens driftsindtægter steget fra 7.317 mill. kr. i 1960-61 til 12.145 mill. kr. i det år, vi nu netop har haft finanslovdebat om. Altså, i denne forholdsvis korte årrække fra 1960-61 til 1964-65 ser vi en stigning i statens indtægter på 4.800 mill. kr. Ser vi på de samlede skatter og afgifter både til stat og til kommune, vil vi over en årrække fra 1957-58 til 1963-64 — tallene for 1964-65 findes ikke endnu, men altså 1957-58—1963-64 — se, at den sam-